

SE SRDCEM NA DLANI

„Veselé vánoce a hodně zdravíčka do nového roku“ – slyšíme s blízcími se svátky a koncem roku stále častěji. I lidé, kteří si během roku řeknou sotva pár vět, ač je mráz, sundají si rukavice a potřesou si pravicí. Je to škoda, že si k doteku dlaní najdeme příležitost jen jednou v roce. Vždyť přeci radost a zdraví přejeme, pokud jsme upřímní, po celý rok.

Křesťané si takto předávají každou neděli „pozdravení pokoje“. Stisk ruky - ujištění, že jsem tady pro tebe, když budeš potřebovat pomoci . . . , mám radost, že se ti daří v práci . . . , opři se o mě, jsi-li slabý . . . , těší mě, že jsi se uzdravil To všechno v sobě může skrývat pohlázení vrásčité upracované dlaně, letmý dotek tváří.

Tak málo odvahy v sobě nacházíme a tak mnoho studu v sobě skrýváme, abychom dokázali svoji lásku k bližnímu, svůj zájem a starost o druhé projevit nejen v čase adventním. Více máme

strach o sebe než o druhé, vytváříme si kolem sebe neprostupné stěny falešných úsměvů a frází, abychom ukryli svoje slabé stránky, svá zranitelná místa. Vždyť dnes je svět plný nástrah, každý čeká na naše selhání. Můžeme přijít o práci, o výhody, o prémie, o známosti, o partnera.

To vše se může stát, život už je takový. Jediný skutečně špatný krok je však ten,

který nás svede z cesty být dobrým člověkem.

Až se budeme dívat do mihotavého světla svící na adventním věnci, až budeme bilancovat uplynulý rok a dávat si novoroční předsevzetí, zkusme si k nim přidat jedno velmi jednoduše splnitelné, které nestojí nic, ani odříkání, ani přemáhání, ani si na jeho splnění nemusíme brát půjčku: nabízejme s každou podanou pravicí také kus svého srdce.

Pokoj Vám, milí spoluobčané, po celý rok 2013.

Pavla Kaprasová

VLOČKA

Ani věřit se mi nechce,
jak s noblesou a lehce,
se tiše snáší k zemi!
Tak uvnitř hezky je mi!

Srdce nad tím jásá,
ta bílá křehká krása!
Tiše, aniž hlesla,
sem na dlaň se mi snesla!

A navzdory své kráse,
ač můj obdiv sklízela,
jemně usmála se
a navždy zmizela!

Ta dlaň si znovu počká,
až z té velké výšky,
přistane zas na ni,
další malá něžná VLOČKA!

Adamka

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY

V pátek 14. 12. 2012 se konalo zasedání zastupitelstva obce. Hlavními body programu byly finance.

Rozpočet na rok 2013

Rozpočet pro rok 2013 byl schválen jako schodkový. **Na straně příjmů je uvažováno s částkou Kč 1.800.000,--**, na straně výdajů pak **Kč 2.200.000,--**. Rozdíl-schodek bude pokrytý zůstatkem na běžném účtu. Avízované zvýšení příjmů o cca 241 tis. Kč v důsledku přijetí zákona o novém rozpočtovém určení daní zatím do rozpočtu zakalkulováno není. Pokud ze státního rozpočtu skutečně tuto částku obdržíme, pak při realizaci všech záměrů bychom neměli z úspor vzít více než 200.000,--, resp. i méně, pokud ušetříme v některé z rozpočtových kapitol.

Plánované akce

Hlavní, nejvíce finančně náročnou akcí, je **oprava kaple na hřbitově**. Kaple a hřbitov příští rok „oslaví“ 65. narozeniny. Je nejvyšší čas pro zásadní opravu zdiva, střechy, schodů, vylepšení statiky budovy. A především výměny neestetických oken. Naše kaple se na rozdíl od let minulých čím dál častěji stává místem posledního rozloučení. Proto bychom chtěli stavebními úpravami a vybavením interiéru dodat těmto smutečním obřadům na důstojnosti.

Z dalších akcí je to dokončení **fasády na zbrojnici**, **oprava kanálů na Malé Straně**, **zaměření a terénní úpravy polní cesty za Pokornými**. Stále ještě hledáme technicky optimální řešení **prostranství před vchodem do pivnice**, rozpočet na tuto úpravu také pamatuje. Určitě nás čeká **oprava střechy transformátoru** (jeho odkup je stále v řízení na ministerstvu financí). Do fáze alespoň **projektu** bychom chtěli dovést **zatravnění, zavezení a povrchové sadové úpravy dnešní strže pod pivnicí**. Celá akce si vyžádá složitější přípravu, neboť strž je tvořena pozemky nejen obce, ale také soukromých vlastníků a část patří také České republice – tj. v „péči“ Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Získat bezplatně pozemky tohoto typu do vlastnictví obce je běh na dlouhou trať. Stejně tak bychom chtěli **vykoupit od soukromých vlastníků části pozemků, které leží pod polní cestou k Záhubům**. Všechny tyto transakce s pozemky

mají jediný důvod. Pokud chceme na opravy cest, na budování cyklistických stezek nebo veřejných prostranství získat dotační prostředky, musí být tyto pozemky ve vlastnictví obce.

Samozřejmě že je v rozpočtu uvažováno také s kulturními a sportovními akcemi, oslavami kulatých výročí založení dnes již neexistujících hasičských sborů, finančními příspěvky jubilantům a v neposlední řadě též „neviditelným“ **příspěvkem, který čerpá každý z nás v podobě dotace na každý spotřebovaný kubík vody**. Jak jistě víte, náklady na 1 m³ vody byly v r. 2011 o Kč 12,-- vyšší, než se po celý rok vybíralo ve vodném (Kč 30,-). Každý sám si podle své vlastní spotřeby lehce spočítá, kolika korunami jej obec v r. 2012 podpořila. Jak se bude vyvíjet cena vodného pro rok 2013 – to budou zastupitelé projednávat na konci ledna, až se účetně uzavře hospodářský rok.

Prodej pozemků na hranici Lično-Záhuby

Po několikaletém neúspěšném vyjednávání se zastupitelům podařilo najít společnou řeč a dojít ke konsenzu s panem Jaroslavem Šolcem, který vlastní zemědělské stavby na Záhubech. Na základě uzavřených kupních smluv se naše **obec stala majitelem léty užívané přístupové cesty** k č. p. Lično 45 a dalším domkům záhubským, pan Šolc se stal majitelem parcel, na nichž stojí jeho salaše + dalších, které užívá nebo bude užívat jako pastviny. Touto transakcí navíc obec získala před koncem roku **do rozpočtu necelých Kč 140.000,--** (pozemky byly prodány za cenu dle znaleckého posudku).

Dobrá zpráva pro rodiče

Díky vstřícnému jednání se starostou sousední obce Dětenice panem Ing. Valíškou se zastupitelům podařilo **zajistit našim předškolákům a žákům prvního stupně statut žáků z místně příslušného školského obvodu Dětenice**.

Znamená to, že na základě dohody, kterou v nejbližších dnech s Dětenicemi uzavřeme, budou mít Bačalky zajištěno pro bezprostřední předškoláky (5-6 let) umístění v MŠ a poté v ZŠ. Snad se tak alespoň částečně maminkám uleví od starostí se sháněním školky, leckdy i daleko od domova.

Rádi bychom Vám příští rok přinášeli více takových optimistických zpráv, jako jsou ty dvě poslední. Stejně tak, jako se snažíme vycházet spolu v rodině, je potřeba spolu vycházet v obci i se sousedy za kopcem. Když se najde dobrá vůle, pak se podaří i to, v co nikdo nedoufal.

Do nadcházejícího roku přeju nám všem, milí občané, abychom se tady na Bačalkách a Ličně měli spolu rádi.

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

Z E-MAIL POŠTY

České babičky

Vyhynou původní české babičky stejně jako tasmanští čerti? Kam se ztrácejí? Kam odcházejí a kde mizí pěkné české babičky? Kam se vytratila jejich vůně? Kdo a kde naposledy zahlédl jejich přirozenou vlídnost?

"Ještě jednou, Patriku, a Batmana stopro neuvidíš!" Vylila ze sebe zlost v téměř holé větě žena na parkovišti před Albertem. Patrik lehce zklidnil svoji urputnost (prachobyčejnej vztek rozcapenýho fracka), podíval se zespoda na ženu před sebou a odseknul v posledním vypětí sil: "Nemám tě rád, babi!". Nad frackem stála žena, která každé ráno zcela jistě prchá před odcházejícím středním věkem v ložnici po běžícím pásu sledujíc u toho opakování VIP zpráv. Vycpaná prsa jí trčela dopředu jako dva libeňské plynojemy, kontura kolem rtů byla opravdu hnusně vygravírovaná a "odliposukcovaný" zadek nacpala do džín pro holky z osmých tříd základní školy. Z pod rukávu bílého letního trička se přes rameno dolů k lokti linula vytetovaná lilie a nepřírozně bílé zuby drtily ve vzteku žvýkačku. Po opravdu dlouhý době jsem byl rád, že jsem vlastně starší a díky tomu nemusím říkat "babi" něčemu, co vypadá jako klon Barbíny a divoké Xeny.

Kam se poděly klasické české babičky? Kde jsou krásné kypré ženy, jejichž ňadra byla měkká jako paličky bílých pampelišek? Kam zmizely ženy typu Míly Myslíkové, Slávky Budínové nebo Stelly Zázvorkové? V jakých zákrutech života se schovávají ženy líbezné jako barokní komody podobny babičce, která mě vítala před chalupou? Věděl jsem, že její rozpažená náruč je hebká jako dlouhé ženské vlasy čerstvě umyté v březovém šamponu. Věděl jsem, že její šaty voní směsí babiččiných vůní a šefíkového mýdla Elida. Její rty byly vždycky nenápadně přirozeně růžové a nelepily po žádných lescích nebo rtěnkách (pokud teda nevyrážela za "holkama" do cukrárny). Věděl jsem, že přes léto její dlaně voní po rybízu a po žmolence na koláč. To byly její Diory a Chanely! Po každém naběhnutí do náruče jsem čekal na její pevný a přitom tak laskavý, něžný a vstřícný stisk. Cítil jsem v něm pokaždé obrovskou nekonečnou něhu a vlídnost. Cítil jsem v něm bezpečí. Když mě okřikla, nikdy to nebylo v afektu a nikdy to nebylo sprosté. Když mě klepla přes prsty - pamatoval jsem si to tak dlouho, jak dlouho jsem jedl nenáviděnou dušenou mrkev, kterou mi s láskou připravovala. Tu dušenou mrkev, které se teď nemůžu nabažit, protože při jejím vaření a požívání myslím právě na ni - na babičku.

Když se mě ptala na některá slova v křížovce, kterou luštila, cítil jsem se strašně důležitě. Určitě všechna slova znala, jen mi nenápadně dávala pocit potřeby a spolupráce. Ukazovala mi způsob, jak spolu mají lidi mluvit a jednat. Když mi před odchodem z domova pokaždé narovnála límec (s mým narůstajícím věkem si stále více a více musela stoupat na špičky chodidel), usmál jsem se na ni. Ona mi jen tak nenápadně pokaždé přejela dlaní přes tváře. Když jsem u stolu kousal do krajíce, který namazala, seděla často naproti mně oblečená do županu a mlčky se na mě jen tak dívala, a když pochopila, že její pobyt se

mnou je u konce, v klidu odešla. A já jsem se v tom brzkém červencovém ránu šel projít do úvozu pod chalupu a vyléval jsem z očí smutek a radost zároveň. Radost z toho, že jsem jí nikdy neřekl „nemám tě rád“. Často se jí, s pohledem nahoru do nebe, ptám na to, čemu nerozumím. Odpovědi nepřicházejí. Musím si na ně ještě pár let počkat...

Zdroj: email pošta, autor neznámý

FEJETON

Telefon v kabelce

Již několikrát jsem byl nechtěným svědkem chodu domácnosti, informací o výchovných prostředcích u nezbedného synka, nebo výše volných prostředků na koupi pracích prášků. Mluvím o telefonátech, které jsou dnes slyšet ve-

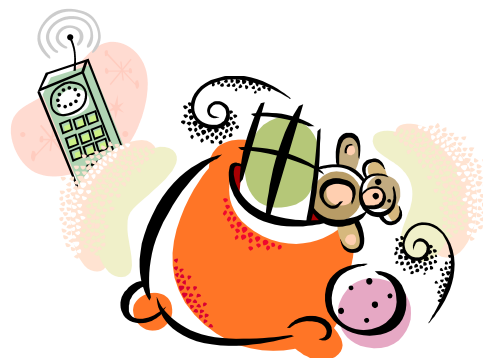

řejně, bez veřejných telefonních budek. Tato soukromá tajemství, slyším ve frontě na zápis auta do registru, při přebírání „S“ karty, nebo jen tak na ulici.

To nás dále posouvá k odhalování soukromých tabu. Na vině není vynález Grahama Bella. On ani Markoni určitě netušili, že tak lehce se může jedinec dostat k informacím. Za to, že si můžeme vyměnit informace o tom, jaká mouka se přidává do pravých moravských koláčů, nebo kdo má rád jasmínový čaj k hovězí roládě, platíme ztrátou soukromí. Soukromí, kterého se domáháme i soudně, když někdo v úřední listině zveřejní rodné číslo. Soukromí, které sami a dobrovolně nabízíme na veřejných prostranstvích.

Dobrovolně vydáváme nemalé prostředky, které je nám líto vydat za pěknou knížku, nebo pravou svíčkovou. Nehledě na to, že se vede spor o zdravotní závadnost mít krabičku s tlačítky nejružnějších tvarů stále u ucha. Stačí, že na ženách je vidět jen jedna náušnice což narušuje harmonii osobnosti. Telefon používáme protizákonně při řízení auta, zapomínáme je vypnout v divadle, v kině, nebo v čekárnách u lékaře. Tak tu mobilní krabičku použijme alespoň nyní smysluplně a zavolejme si Ježíškovi o dárek.

Slávek Zeler

BAČALKY – JAK JE VIDÍ ŠÁRKA

Bačalky jsou naše ves,
je tu pole, louka, les.
Křížánek se ten les jmenuje,
nejeden strom jeho cestu lemuj.

Cestu, která je samý kamínek,
na konci teče pramínek.
Vodu z hor nám přináší,
každý houbař si litr odnáší.

Takže na houby nechodí nadarmo,
protože takhle voda je zadarmo.
Neplatí se tu ani za rady,
jak pečovat o zahrady.

Poradíme si navzájem rádi,
všichni jsme tady kamarádi.
Když vyklidíme světnice,
rázem tu máme tržnice.

Z čepic vyženeme pavouky,
nasadíme klobouky.
A po jarní brigádě,
jsou Bačalky zas v parádě.

Časopis místní nám vychází,
ve schránce děda ho nachází.
Pročte ho, pak nám ho dává,
že jsme ho nevrátili, se hádá.

Byl to však jenom omyl,
Pramínek u nás nebyl.
Teprve když další vyšel,
děda to minulé číslo našel.

Jen co se problém vyřešil,
další věc děda pohřešil.
Máme se tedy vesele,
netváříme se kysele.

Když u nás kapela hraje,
scházíme se z celého kraje.
Vždy obec akce pořádá,
každý si pivko dopřává.

Proto tu stojí pivnice,
kde udržujeme své tradice.
V hospodě vždy tančíme,
Tibor křičí: „Točíme!“

Nechceme už dále pivo,
oči máme už nakřivo.
A protože se známe,
jen vodu si už dáme.

Když to takhle změníme,
bolehlava zmírníme.
Když však slivovici koštmem,
Tibora tím naštvem.

Předvánoční dílnička 30. listopadu v pivnici U Bači - zdobení věnců, větviček, truhlíků, výroba svícíků.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji za pomoc se dřevem pro pivnici U Bači Tomášovi Rukavičkoví a Pavlovi Biloveckému. Tomášovi Rukavičkoví těž za půjčení štípačky na dřevo.

Tibor Král

ŠKOLA LÁSKY V RODINĚ

Než zapadne slunko

V poradně pozitivního rodičovství pracujeme se smutkem, vztekem, agresí a bolestí. Učíme rodiče, že všechna bolest se musí vyplavit a smířit, a ne nesmířená polykat nebo vybíjet ranami a kopanci. Vychovávat se má láskou, ne strachem. Škola lásky v rodině má jedno z nejkrásnějších výchovných pravidel a to, že každý konflikt nebo nedorozumění se má vyřešit ještě ten den. Než zapadne slunko. Nemá se přenášet do dalšího dne, nebo jím nechat kazit atmosféru doma delší dobu. Snažit se ještě ten den vše dořešit a jít spát s tím, že už je zase dobře. Pro děti je to nedocenitelně dobrý návyk do života, nejen pro ně samotné, ale i pro všechny v jejich vztazích. Dbejme na to, abychom každou hádku proměnili v usmíření a učme to i okolí. Krásné usilování v tom adventním čase, co říkáte?

Příště: Jak se smířovat.

Mgr. Martina Hanáčková, lektorka, poradenství
<http://www.studiostastnychdeti.cz>

ZE ŠKOLNÍ KRONIKY PANA ŘÍDÍČÍHO KOPECKÉHO - 3.DÍL

Dovolte nám provést vás v několika číslech Pramínku historií školního vyučování v naší obci, tak jak se ji podařilo alespoň z části zachytit panu Jaroslavu Matějů. Ten ji pro nás uchoval díky opisu kroniky pana řídícího Kopeckého. Zcela náhodou jsme ji pro vás objevili ve více než dvacet let starých výtiscích Listů starohradské kroniky.

Školní rok 1920–1921 začal 1. září 1920. Počet žáků v 1. třídě činil 52 a ve 2. třídě 66. Na památku J. A. Komenského podniknuta sbírka starých bankovek (rakouských). Sebráno jich skoro za 200 Kč a zaslány byly spolu Komenským do Vídně. Za peníze československé při sbírce též sebrané zakoupena kniha Masaryk osvoboditel a veškeré spisy J. A. Komenského. Těmito knihami byla pak založena učitelská knihovna.

Letošní 28. říjen oslaven byl jen slavností školní: připravenou přednáškou a dětským představením Pro tatíčka Masaryka, které jsme nakonec nemohli pořádat, jelikož obce byly zamořeny nakažlivou dobytčí nemocí slintavkou a kulhavkou. Divadelní představení sehráno až v prosinci.

15. ledna zrušena expozitura a škola osamostatněna. Zřízena byla také 1. třída v domě pana Josefa Nováka v Ličně čp. 3, který dům pro školu pronajal obci za ročních 800 Kč a zavedeno celodenní vyučování. Zástupcem řídícího učitele jmenován byl definitivní učitel Josef Kopecký.

První sčítání lidu v Republice československé provedeno bylo 15. února 1921. V Ličně bylo napočteno 246 osob (při posledním sčítání 205), 48 bytových stran, pokolení mužského 110, ženského 136, ženatých 91, vdov 20, svobodných 135. Náboženství československého 119, československého 2, římskokatolického 118 a bez vyznání 7.

Na Záhubech napočítáno 164 osob (při posledním sčítání 199), 41 bytových stran, pokolení mužského 85, žen 79, ženatých 69, vdov 15, svobodných 80, náboženství římskokatolického 143, československého 15, bez vyznání 2.

V Bačalkách napočteno 400 obyvatelů (v roce 1910 422 obyvatelů), 91 bytových stran, mužů 196, žen 204, ženatých 176, vdov 26, svobodných 198, náboženství římskokatolického 279, československého 51, československého 1, bez vyznání 69.

Místní školní výbor byl ustaven 26. března a vzat do slibu zástupcem okresního školního výboru panem učitelem Václavem Kubíkem z Dětenic. Předsedou nového školního výboru zvolen pan Jan Šolc, rolník a t. č. starosta v Ličně č. 31, místopředsedou pan Václav Nešněra, rolník v Bačalkách taktéž č. 31, členy pan Jan Machačný, rolník v Ličně č. 4, František Poláček, rolník v Bačalkách č. 79, řídící učitel (zastupující) Josef Kopecký, Josef Janda, učitel v Ličně, náhradníky pan Jan Vokál, rolník v Ličně, Josef Pažout, rolník v Ličně a pan František Podhajský, domkář v Ličně.

V květnu byla svolána předsedou školního výboru schůze členů výboru, zástupců obou obcí a místního školního výboru, aby bylo dojednáno to, co již bylo v několika společných schůzích projednáváno – stavba nové školy. Členové výboru bačalského navrhli, by byla škola postavena na zahradě sirotků Prokřepkových, blíže středu obce Bačalek, s podmínkou, že obec Bačalky stavební místo odkoupí ze svých prostředků. Toto místo se nacházelo vedle p. 31. Ličenský výbor s návrhem nesouhlasil a navrhl, aby škola byla zbudována na zahradě pana Šantrůčka v Bačalkách na hranicích obce Lična a obec Lično, že stavební pozemek zakoupí. Tomu výbor bačalský svolil, i když došlo často k bouřlivým výměnám názorů, vzdálenost byla nespravedlivě ze strany členů výboru z Lična posuzována. Sepsán dvojmo protokol a všemi přítomnými podepsán.

1. června byl zástupce řídícího učitele Josef Kopecký jmenován definitivním řídícím učitelem v Ličně.

8. května pořádána místním osvětovým sborem májová slavnost na zahradě pana Šolce, hostinského v Bačalkách na malé straně. Čistý výnos slavnosti věnován byl jako základní peníz na stavbu školy. Odevzdán místnímu školnímu výboru a uložen do Hospodářské záložny v Libáni v částce 2 000 Kč.

Okresní školní výbor daroval naší škole mapu naší republiky. Je to první česká mapa vydaná v březnu tohoto roku. Mládenci a dívky z Lična věnovali škole část čistého výnosu svého plesu 50 Kč (24. ledna 1921). Sbor dobrovolných hasičů v Bačálkách věnoval 21. června 138 Kč škole.

Pan starosta Šolc zřídil pro školu letní tělocvičnu na své zahradě. 26. června uspořádána výstava všech školních pomůcek, ručních prací žáků a knih. Výstavka byla četně navštívena. Návštěvníci věnovali na pomůcky 74 Kč. Z daní bylo zakoupeno 25 biologických obrazů po 25 Kč.

Letos rozšířila se hodně mniška (bekyně sosnová), která nadělala v lesích naší vlasti ohromných škod, jdoucích do miliónů. Děti za dozoru učitelů sbíraly housenky a motýly (samičky). Každému jednotlivci vyplatila lesní správa odměnu 80 haléřů za jednu hodinu. Sbírány i o prázdninách.

Školní rok byl ukončen 28. června. Počet žáků 110, nepostoupilo 9 žáků. Do druhé třídy postoupilo 20. Propuštěno ze školy 9 žáků. Návštěva školy 95,39 %.

Školní rok 1921–1922 začal dne 1. září 1921. V 1. třídě zapsáno 19 hochů a 23 děvčat, celkem 42 žáků. Ve 2. třídě bylo zapsáno 33 hochů a 38 děvčat. Celkem 71 žáků. Úhrnem ve dvou třídách 113 žáků.

V 1. třídě vyučoval řídící učitel Josef Kopecký, ve 2. pak učitel Josef Janda. Letošního roku zavedli jsme na škole vyučování chlapecským ručním pracem nepovinně. Žáky však vyučování zajímalo a pilně pracovali, jak nás přesvědčila výstavka hotových prací, pořádaná na konci roku. Aby žáci se naučili spořit, založena byla školní spořitelna. Peníze uložil si každý žák na vlastní knížku u Hospodářské záložny v Libáni. Celková roční úspora činila 3512,26 Kč, což byla dost značná částka.

Na počátku školního roku bylo občas hráno loutkové divadlo.

Dne 22. října navštívil pan prezident T. G. Masaryk město Jičín. Aby mohli žáci milovaného tatíčka vidět, nebylo toho dne vyučováno.

Slibné a toužebně očekávané zahájení pravidelného vyučování v novém školním roce bylo přerušeno vyhlášením mobilizace 25. října. Kolega Josef Janda nastoupil vojenskou základní službu. Po dobu jeho nepřítomnosti vyučováno polodenně. Demobilizace nastala dne 10. listopadu 1921.

Výroční den svobody oslaven byl vzpomínkou na památný rok 1918. Poukazem na dnešní dobu připomenuto žákům, jak je třeba být strážci vydané svobody.

Dne 31. října vzpomenu bylo stoletých narozenin Karla Havlíčka Borovského. Divadelní ochotnický spolek společně s naší školou pořádal přednášku a divadelní hru Karel Havlíček Borovský.

8. listopadu zemřel v Dolním Kubíně na Slovensku P. O. Hviezdoslav. Pojednáním o jeho díle, životopisu a významu pro náš národ uctili jsme jeho památku.

Dne 5. prosince počalo se poprvé vyučovat na naší škole náboženství československému. Vyučoval kazatel českobratrské církve František Brixl z Domousnic.

Před vánocemi bylo ukřivděno učitelstvu Národním shromážděním tím, že mu bylo odňato až 30 % služného a přiřknut znak méněcennosti, čímž ublíženo bylo nejvíce učitelstvu škol venkovských. Stesky učitelstva nebyly slyšeny nikde. Kdo uzná spravedlivě namáhavou práci učitele? Kdy bude plně oceněna jeho práce?

Od nového roku ustanoven byl okresním školním dozorcem pro okres jičínský pan František Jirutka.

V únoru onemocnělo mnoho žáků příušnicemi. Letos opět ničili žáci housenky mnišky. Hnízda housenek zamazávali zředěným jilem a roztírali slaměnými štětkami neb oškrabávali motýčkami kůru stromů, která byla pak spalována.

Dne 9. června přítomen byl na naší škole pan okresní školní dozorce.

Před koncem školního roku uznána Národním shromážděním křivda na učitelstvu spáchaná a částečně s platností od 1. června t. r. odčiněna.

Dne 16. září 1921 věnovali žáci pohořelým Vokálům v Bačálkách čp. 52 84 Kč.

Okresní politická správa darovala škole ze zábav pořádaných v Ličně 59,30 Kč. Okresní školní výbor daroval škole fyzické pomůcky a obraz nakažlivých chorob dětských. Divadelní ochotnický spolek daroval pro knihovnu dvě Jiráskovy knihy Psohlavci a Proti všem, knihu E. Adgara Stavba a zařízení školy a 15 knih žakovské knihovny dal svázat. Správa cukrovaru v Libáni darovala kolekci výroby surového cukru. Sbor dobrovolných hasičů v Bačálkách daroval na psací potřeby chudých žáků 50 Kč a na učební pomůcky 75 Kčs. Domovináři z Lična věnovali ze svého plesu 23 Kč. K těmto penězům přidáno místním školním výborem 2 000 Kč a

zakoupena skříň, fyzické pomůcky a globus. Do přírodopisných sbírek získány vycpaniny: kuna, králík, hranostaj, hýl, datel, havran, vrána popelavá a sojka. Založena byla také sbírka nerostů a mincí. V obou třídách založena školní lékárnička.

Školní rok byl ukončen dne 28. června 1922. Počet žáků v 1. třídě činil 20 hochů a 23 děvčat, celkem 43 žáků. Ve 2. třídě 28 hochů a 33 děvčat, celkem 61 žáků. Úhrnem 104 žáků. Nepostoupilo 10 žáků. Do 2. třídy postoupilo 14 žáků. Propuštěno ze školy během školního roku 15 žáků. Návštěva školy činila 93,88 %.

Napsal Jaroslav Matějů (pokračování příště).

Zpracovala P. Kaprasová

NEŽ SE SEČTOU HLASY

Úřad presidenta

„Že jsem se stal presidentem: na to jsem nebyl připraven. V duchu jsem si revidoval katastr politicky a administrativně zralých osobností., představoval jsem si detaily nutné státní konstrukce, jak by měl náš stát vypadat, a takové věci. . . Musel jsem se hodně napřemýšlet, co je a jaký má být president demokratického státu. Když se dělala ústava, představovali si mnozí, že funkce presidenta republiky bude více méně reprezentativní, de facto bez možnosti zasáhnout přímo do politických událostí. Proto jsem se zasadil například o to, aby president měl ústavní právo nejen schvalovat návrhy vlády a parlamentu, ale účastnit se vládních porad a vystupovat podle potřeby iniciativně i v parlamentě. **Myslím, že naše ústava je dobrá., ale šlo a jde stále o to, naplnit literu životem.** To se rozumí, mnoho starostí mně dělaly politické a administrativní otázky denní, jen si vzpomeňte na valutní rozvrat kolem nás . . . už skoro zapomináme, co v které chvíli bylo nebezpečnější, zda hospodářská zbledovanost či vlna komunismu nebo desperátní převratové pokusy poražených vrstev starého režimu. **A třeba být na stráží posud a stále – proti chybám starým i novým.** Vzpomínám na ty doby rád, uvědomil jsem si jasně a in concreto cenu osobnosti v politice a ve státě. **Dobrý program je dobrá věc., ale krom toho musí na něj být čestný, statečný a moudrý člověk, který má odvahu odpovědnosti. Proto se stále ohlížím víc po lidech než po heslech.** U nás ještě příliš dáme na hesla. Víím, že se v politice nelze obejít bez hesel, ale když teď máme svůj stát v rukou, musí se hesla – nebo chcete-li, tedy ideály – ztělesňovat v určitých a promyšlených požadavcích, radách a v praktických programech. Často, snad denně si říkám: ještě třicet let klidného, rozumného a dělného vývoje, a pak je náš stát zajištěn, ale pro těch třicet let počítám na prstech ty opravdu vůdčí, vyzkoušené a silné lidi. Proto pozor, abychom osvědčené pracovníky zbytečně neztráceli ani ze zlé vůle nespoteřebovali. Snad nic není pro politiku, ale i pro život tak důležité jako poznávat lidi. Poznat ty pravé a povolání, ale také prokouknout ty nesprávné a neprávem se deroucí na veřejnost.

. . . Říkám si, že v tom neustálém zápase o lepší příští národa a lidstva stál jsem na straně dobré. To vědomí stačí, aby život člověka byl krásný, a jak se říká, šťastný.“
Z knihy Karla Čapka – Hovory s T. G. M. – vybrala Pavla Kaprasová

FEJETON

Místní doprava Libáň, Lično, Bačalky

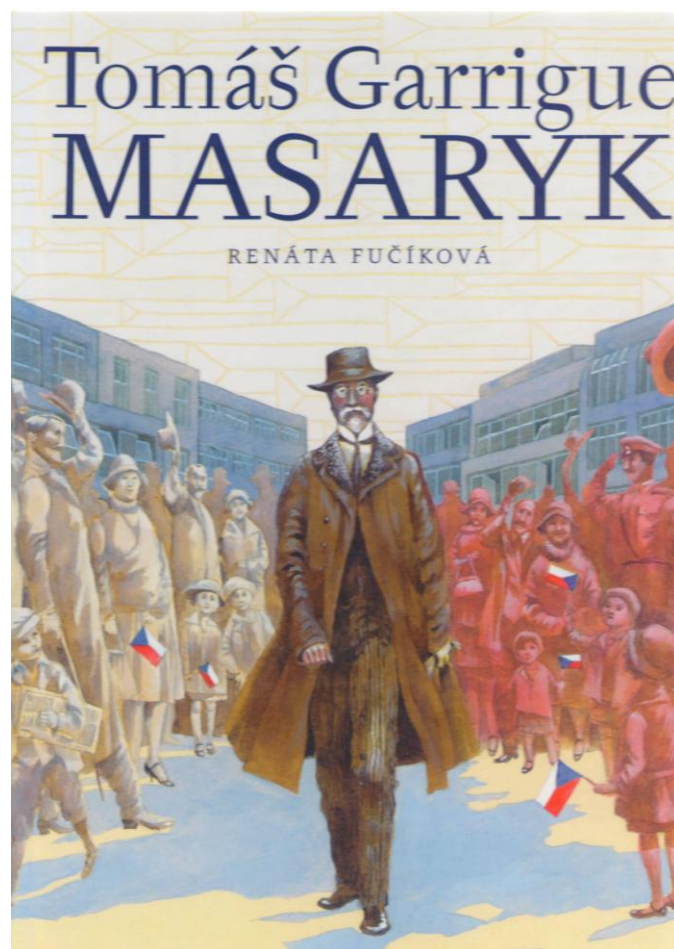
Zní to stejně jako čekat, že politici budou rozhodovat pro lid a v zájmu lidí. Dokážu pochopit, že se na konci okresu a kraje nenajdou peníze na stavbu mrakodrapu. Co nedovedu pochopit je, že postižení spoluobčané, nemocní a lidé bez auta, si mají jezdit pro důchody nebo příspěvky třeba do Jičína. Všichni politici, bez rozdílu příslušnosti k té či oné partaji, neslyší na výtky a volání těch, kterých se to týká, nebo týkat bude. Společnost je

rozdělena, je nejednotná a politici toho obratně využívají k rozkrádání naší země. Každý den čtu nebo vidím ve sdělovacích prostředcích, jak se oslabuje stát, jak nefunguje to či ono. Dokonce i výběr daní je vždy nižší, než byl předpoklad. Lidé jsou udržováni v napětí a strachu před bankrotem, před nemožností splácet půjčky, hypotéky.

Neúčastí u voleb umožňujeme politikům, že je nám zapovězeno rozhodovat o věcech společných, i když veřejných. Budou další volby, prezidentské, i u nás na Bačalkách. Nestěžujme si, že je s námi jednáno proti naší vůli.

I když výběr kandidátů je tristní, tak přesto je to způsob, jak dát najevo svou vůli a to už je na každém z nás. Možná přijde čas a budou peníze i na opravu silnice, po které jednou bude jezdit místní doprava- Libáň, Lično, Bačalky.

Slávek Zeler

Kniha na dlouhé zimní večery

Nebylo mi dáno, abych v čase povinné školní docházky láskyplně hltala dějepis. Ani učitelé tohoto předmětu mne neokouzlili svým vyprávěním natolik, abych napjatě naslouchala událostem doby minulé. Přestože mé známky z tohoto předmětu neklesly pod hodnocení chvalitebný, mnoho byste se toho ode mne nedozvěděli. Za to nyní mne začaly přitahovat příběhy osobností spojených s českým národem, snad jako opora v morálně pokleslé současnosti.

V knize, jejíž přebal je výše otištěný, je díky mnoha skvělým ilustracím prolutých s textem přiblížena životní cesta našeho prvního československého prezidenta i doba, ve které žil. Je to malé umělecké dílo, na které jen tak nezapomenete. Napsala a ilustrovala Renáta Fučíková, vydalo nakladatelství PRAH.
J. Rukavičková

Setkání seniorů

V sobotu 8. prosince před druhou adventní nedělí proběhlo tradiční setkání seniorů v pivnici U Bači. Po zahájení setkání paní starostkou vystoupily děti s pásmem plným vánočních básniček a koledí, v závěru svého vystoupení dokreslily vánoční atmosféru zapálením prskavek. Paní starostka jim dopřála opravdu velký zážitek z „prskání“ a sehnala téměř 1 metr dlouhé prskavky. I koledu děti dozpívaly dříve, než vyhořely. A „hustý kouřový vánoční odér“ bylo třeba vyvětrat. Po té děti předaly hostům originální vánoční přáníčka. Ta spolu s maminkami vyráběly při schůzkách, kdy nacvičovaly vystoupení. Mile nás překvapila a dojala aktivita zúčastněných seniorů. Vybrali mezi sebou 1.290,-Kč, předali je paní starostce, ať za vybraný obnos pořídí něco pro děti. K této aktivitě se přidali i další senioři, kteří na setkání nebyli. Těmito řádky děkuji všem, kteří ocenili snahu maminek, dětí a paní starostky, pohladiť naše srdce dětskými hláskami a vykouzlit nám na tváři úsměv. Milé i rozverně básničky si můžete poslechnout ještě při setkání **24. prosince ve 14 hod. u vánočního stromu** před obecním úřadem. Koledy jistě znáte, a děti potěší, když se k nim přidáte.

J. Rukavičková

Mikulášská nadílka U Bači

Ve středu 5. prosince děti trénovaly v pivnici vystoupení pro seniory, a tak posečkaly do setmění, zda přijde i Mikuláš. Čert s andělem přišli též, ale byli nějací nemluvní. Možná Mikuláše také zlobili. Čertisko nás sice všechny umounilo za drobné prohřešky, ale nikoho jsme mu neda-

li. Básničkami a písničkami se děti statečně bránily. Mikuláš rozdál své balíčky a odvážní se s ním i vyfotili.

J. Rukavičková

POZVÁNKY

Staré Hradý

VÁNOCE na HRADĚ 22.12.2012 - 23.12.2012

Ochutnejte atmosféru vánoční pohádkové prohlídky. Zvýhodněným okruhem pohádkovým hradem a vánoční pohádkou vás provede opravdová čarodějnice, princezna, čertice nebo hradní čaroděj. Zažijete Vánoce našich prababiček a v pohádce tu na vás čeká nejedno překvapení se spoustou veselých kamarádů.

Loučeň

Silvestr 2012 v jednu

PONDĚLÍ 31. PROSINCE 2012, 12.45 – 15.30 HOD.

Loučení se starým rokem v čase, kdy Nový rok přichází na první, pořádně exotická místa na zeměkouli, a to ve společnosti Bílé paní a (dalších) exotů. **Kiribati. Sibiř. Sydney.** Co mají tato místa společného? To, že každý Nový rok se tam vydá o hezkých pár hodin dřív, než do Čech. Buďte mezi těmi, kteří slaví **Nový rok jako první na planetě.**

Bačalky

Čekání na Ježíška si **na Štědrý den od 14.00 hodin** zpříjemníme **společným zpíváním** (a letos možná i recitací) **u vánočního stromu před obecním úřadem.** Stejně jako vloni se děti mohou těšit na malé dárečky a my dospěláci se budeme těšit s nimi nad skleničkou zahřívacího moku.

Za zastupitele a redakci

Pavla Kaprasová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci lednu a únoru slaví svá významná životní jubilea tyto naši spoluobčané:

Nešněra Václav
Makešová Irena
Folprechtová Renata
Kabrna František
Blecha Josef
Hodboď Stanislav
Balcarová Marie
Nešněrová Věra

Redakce Pramínku přeje všem hezkou oslavu svého výročí, radostný a naplněný život.

Dne 26. listopadu 2012 odešel ve věku nedožitých 92 let pan František Kubík, Bačalky 3.

Dne 5. prosince 2012 nás opustila ve věku nedožitých 91 let paní Růžena Plíšková.

Redakce vyjadřuje svoji upřímnou soustrast.

Šťastnou a radostnou „jízdu“ v roce 2013
přeje redakce Pramínku.

A pokud by Vám bylo
smutno,
„přijďte pobejt“
mezi sousedy,
Mikuláš s čertem
a andělem se posilnili
a už šli zase dál...

Obsah tohoto čísla:

Se srdcem na dlani, Vločka - Adamka	1. str.
Aktuálně z úřadovny	2. str.
Z e-mail pošty – České babičky	3. str.
Fejeton Sl. Zelera – Telefon v kabelce	3. str.
Bačalky - jak je vidí Šárka – Šárka Pelantová	4. str.
Škola lásky v rodině – Mgr. Martina Hanáčková	5. str.
Ze školní kroniky pana ředícího Kopeckého – 3. díl	5. - 6. str.
Než se sečtou hlasy – Úřad prezidenta	7. str.
Fejeton – Místní doprava, Libáň, Lično, Bačalky	7. str.
Kniha na dlouhé zimní večery – T. G. Masaryk	7. str.
Advent na Bačalkách – Setkání seniorů	8. str.
Advent na Bačalkách – Mikulášská nadílka U Bači	9. str.
Pozvánky	9. str.
Společenská kronika	9. str.
PF 2013	10. str.

Toto číslo vychází 19. 12. 2012. Příští vydání Pramínku plánujeme na 22. 2. 2013. Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Občanské sdružení Občané Bačalek a Lična, Bačalky 97, 507 23 Li-
báň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239.

Tento výtisk připravili: Alena Varhanová, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Slávek Zeler. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. *Ve společenské kronice zveřejňujeme jména těch, kteří v daném měsíci oslaví „kulaté či půlkulaté“ výročí a těch, kteří jdou živostem již déle než 70 let. Pokud si nepřejete být uvedeni, sdělte to prosím redakci.* Korektury: redakce Pramínku. Grafická úprava: A. Varhanová, J. Rukavičková. Tisk: p. Čermák. Výtisk je zdarma.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, S. Hodboď, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obračejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vložte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično.

Na tisk Pramínku přispěli: Šoltysová Blažena 400Kč, Varhanová A. 400Kč, p. Škodová 500Kč, Větrovská Marie 200Kč, Novotní 220Kč, Šátkovi 400Kč, p. Podhajský 100Kč, p. Hodboď 200Kč, p. Větrovský 100Kč, Pažout Vl. 200Kč, Blechovi 400Kč, p. Rampasová 100Kč, p. Varhan 400Kč. **Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.**